

Arrest

nr. 211 890 van 5 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juli 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Ingoesje origine te zijn, geboren op (...) in de Ingoesjetische stad Nazran. U bent officieel gehuwd met M. Z. (...) (O.V. (...)), met wie u ook 4 minderjarige kinderen heeft. U ontvluchtte de Russische Federatie in 2008 omdat u problemen had gekregen met uw autoriteiten nadat een wagen die u verkocht had, aangetroffen werd op de plaats waar een explosie op 10 juli 2006 het leven kostte aan verschillende rebellen, onder wie S. B. (...). Omwille hiervan werd u door uw autoriteiten verdacht van banden met rebellen en werd u gedurende een maand vastgehouden en mishandeld in Noord-Ossetië. Uiteindelijk kon u door uw familie worden vrijgekocht

nadat getuigenverklaringen u vrijpleitten. Na uw vrijlating dook u samen met uw gezin onder bij familie in Plievo. Op 27 april 2008 ging u van daaruit op bezoek bij uw moeder, die ernstig ziek was. Onderweg werd uw auto door onbekenden klem gereden en beschoten. U kon gelukkig ontkomen, maar beseftte dat uw leven niet langer veilig was in de Russische Federatie. Omwille van deze problemen vroeg u samen met uw vrouw een eerste keer om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten op 28 juli 2007. Op 28 mei 2009 besliste het CGVS dienaangaande tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van bepaalde cruciale elementen van uw asielrelaas en omdat u niet aannemelijk kon maken dat u niet op de bescherming van uw autoriteiten kon rekenen. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 14 oktober 2009. Jullie beroep hiertegen bij de Raad van State werd op 19 november 2009 verworpen. Op 7 november 2012 vroeg u samen met uw vrouw, zonder naar jullie herkomstland te zijn teruggekeerd, een tweede maal om internationale bescherming in België. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming hield u vast aan de problemen zoals u die tijdens uw vorige verzoek uiteengezet had. Deze problemen waren nog steeds actueel, getuige het feit dat er in oktober 2012 een huiszoeking plaatsvond waarbij uw moeder geslagen werd en uw broer meegenomen werd. Uw moeder overleed nog diezelfde dag van de huiszoeking. Uw broer werd eveneens mishandeld en werd uiteindelijk ook nog diezelfde dag vrijgelaten. Eerder, in 2009 was uw broer al eens geslagen door de ordediensten die op zoek waren naar u. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u tevens dat u er ondertussen achter gekomen was wat de werkelijke reden voor uw problemen met de FSB was. In 2006 had u onderdak geboden aan 2 rebellen. Een van hen werd in 2012 gearresteerd en zou aan de ordediensten bekend hebben dat u hem destijds onderdak had verleend. Het CGVS sloot uw tweede verzoek en dat van uw vrouw op 31 januari 2013 af met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 20 juni 2013. Jullie tekenden geen verder beroep aan bij de Raad van State, maar gingen in september 2013 naar Frankrijk in de hoop daar internationale bescherming te verkrijgen. Maar ook in Frankrijk werd jullie verzoek om internationale bescherming afgewezen, waarna jullie een bevel kregen om het grondgebied te verlaten. In mei 2017 keerden jullie daarom naar België terug, waar jullie op 16 mei 2017 een derde verzoek om internationale bescherming introduceerden.

In het kader van uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming hield u nog steeds vast aan de problemen met uw autoriteiten zoals u die tijdens uw vorige verzoeken uiteengezet had. Dat deze problemen nog steeds niet van de baan zijn, blijkt uit het feit dat uw broer in juni 2016 van thuis uit meegenomen werd door gewapende, gemaskerde mannen en hij sindsdien spoorloos verdween. De avond voor uw gehoor in het kader van het voorafgaand onderzoek van uw verzoek op het CGVS d.d. 23/6/2017 had u van uw familie vernomen dat uw broer ondertussen terecht is en in veiligheid verkeert. Omwille van veiligheidsredenen wilde uw familie u dit niet meedelen voordat uw broer het land uit was. Daarnaast had u nog bijkomende problemen gekregen omdat u in België had deelgenomen aan een protestactie tegen de wanpraktijken in Ingoesjetjië voor het Europees Parlement. Uw autoriteiten waren daar achter gekomen en omwille hiervan viel de politie in 2013 binnen in het huis van uw broer en bedreigde uw broer. Uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming en dat van uw vrouw werden in juli 2017 door het CGVS in overweging genomen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van de ten gronde beoordeling van uw huidige verzoek gaf u aan dat u tot dan toe nooit de volledige waarheid had verteld. Sinds uw eerste verzoek om internationale bescherming in 2008 had u op verschillende punten gelogen omdat u foutieve adviezen van andere landgenoten opgevolgd had. U verklaarde hiervan veel spijt te hebben en wilde nu eindelijk de echte waarheid uiteenzetten. U gaf toe dat van alle incidenten die u in de loop van uw verschillende verzoeken om internationale bescherming had ingeroepen er slechts 3 echt gebeurd waren, nl. uw arrestatie, vasthouding en mishandeling in 2006, de beschieting van uw wagen in 2008 en het feit dat uw broer in 2009 door de ordediensten geslagen werd. Alle andere incidenten die u ter staving van uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming had ingeroepen, waren verzonnen en de documenten die ter ondersteuning van deze gebeurtenissen voorgelegd had, zijn vals. U hebt ook sinds uw aankomst in België uw internationaal Russisch paspoort bewust achtergehouden voor de Belgische autoriteiten omdat men u had verteld dat u niet teruggestuurd kon worden indien u dit document niet voorlegde. Ter staving van uw vrees verwees u bijkomend naar een antiterroristische actie in Nazran in november 2016 waarbij verschillende straten door de ordediensten gecontroleerd werd. Ook bij u thuis vielen de speciale diensten binnen en vroegen naar u.

Ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw binnenlands Russisch paspoort en dat van uw vrouw, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, een brief van Civic Assistance, een brief van uzelf gericht aan de Hoog-commissaris voor de

Vluchtelingen, twee getuigenissen uit België, foto's aangaande uw deelname aan een protestactie, medische attesten uit België, medische attesten en een geneesmiddelenvoorschrift uit Frankrijk, uw vervallen internationaal Russisch paspoort alsook dat van uw vrouw en zoon, verschillende getuigenissen uit de Russische Federatie, enkele internetartikels en een bewijs van aangetekende zending.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Zowel u als uw vrouw verklaarde dat u geheugenproblemen heeft (CGVS 1, p. 11, 12 – CGVS 2, p. 6, 7 – CGVS vrouw 1, p. 9). De door u neergelegde Belgische medische attesten dateren van 2009 en 2010. Uit deze attesten blijkt dat u destijds onder meer te kampen had met slapeloosheid, nachtmerries en concentratieproblemen. Nergens in deze attesten staat echter vermeld dat u niet in staat zou zijn uw relaas op een zelfstandige wijze coherent en correct uiteen te zetten. Uit het Franse medische attest d.d. 17/2/2017 blijkt dat u regelmatig op consultatie kwam in het Centre Hospitalier Philippe Pinel. Er wordt echter niet vermeld bij wie u op consultatie ging noch waarom. Het Franse attest d.d. 2 december 2015 betreft de vaststelling door een arts van de letsels op uw lichaam. Dit attest maakt melding van het feit dat u klaagt over psychologische problemen, maar gaat niet in op deze problemen. Uit het Franse geneesmiddelenvoorschrift blijkt dat u op 31 maart 2017 verschillende medicijnen werden afgeleverd, met name Cymbalta, Seresta en Xeroquel. Hieruit kan echter niet afgeleid ter behandeling waarvan u deze medicijnen diende te nemen. U legde zodoende geen enkel recent medisch attest voor dat zicht biedt op uw huidige medisch-psychologische toestand, noch enig attest dat de door u en uw vrouw ingeroepen geheugenproblemen in uw hoofde kan staven. Zodoende blijkt uit de door u aangereikte elementen niet dat uw cognitieve vermogens dermate zouden zijn aangetast dat u niet in staat zou zijn uw relaas en uw vrees op coherente en consistente wijze zelfstandig naar voor te brengen. Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud werd u trouwens telkens uitdrukkelijk gevraagd dat u het onmiddellijk zou melden als er een probleem was en er desgevallend een gezamenlijk naar een oplossing zou worden gezocht. Er werden u eenvoudige en duidelijk vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Vragen werden indien nodig herhaald of heromschreven. U maakte zelf in de loop van uw persoonlijk onderhoud geen van beide malen melding van problemen. Toen u na afloop van uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u opmerkingen had over het verloop van het persoonlijk onderhoud en of u eventueel problemen had ervaren, stelde u dat het gesprek respectievelijk goed en ok was verlopen en haalde u geen moeilijkheden aan (CGVS 1, p. 23 – CGVS 2, p. 13).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

In het kader van uw huidige, derde verzoek om internationale bescherming verklaart u nog steeds niet naar uw herkomstland Ingoesjetië te kunnen terugkeren vanwege uw problemen met uw autoriteiten. Eerder beschuldigden ze u valselyk van banden met rebellen omdat een auto die u had verkocht, aangetroffen werd op een plaats waar op 10 juli 2006 verschillende rebellen om het leven kwamen, onder wie Shamil Basaev. Actueel vreest u dat de autoriteiten u in geval van terugkeer omwille van uw eerdere problemen opnieuw valse beschuldigingen in de schoenen zouden schuiven. Zo zouden ze u er vanwege uw langdurige verblijf in het buitenland valselyk van kunnen beschuldigen een Syriëstrijder te zijn.

U slaagde er echter niet in een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelyk te maken.

Vooreerst zij erop gewezen dat uw twee voorgaande verzoeken om internationale bescherming afgewezen werden. Uw eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u de geloofwaardigheid van bepaalde essentiële elementen van uw vluchtrelaas in het gedrang was gekomen en u, voor zover er nog geloof kon worden gehecht aan de door u ingeroepen beschieting, niet aannemelyk maakte dat u niet op de bescherming van uw autoriteiten zou kunnen rekenen. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd en uw beroep hiertegen bij de Raad van State werd verworpen. Uw tweede verzoek om internationale bescherming werd eveneens afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een blijvend gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep bevestigd en u tekende geen verder beroep aan bij u de Raad van State.

In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming hield u in eerste instantie vast aan de verklaringen die u tijdens uw vorige verzoeken om internationale bescherming had afgelegd (CGVS

1, p. 10), maar uiteindelijk gaf u toe dat u tijdens uw vorige verzoeken om internationale bescherming alsook tijdens uw huidige verzoek leugenachtige verklaringen heeft afgelegd (CGVS 2, p. 2-6). U bekende bij uw eerste verzoek om internationale bescherming bepaalde details niet waarheidsgetrouw naar voor te hebben gebracht, onder meer het feit dat u 2 jaar ondergedoken zou hebben geleefd in een caravan in Plievo strookt niet met de waarheid (CGVS 2, p. 3-4). Ook uw verklaringen aangaande uw reisroute strookten niet met de werkelijkheid (CGVS 2, p. 9). Hierover legde u valse verklaringen af, net als over uw internationaal paspoort dat u op aanraden van andere landgenoten achterhield (CGVS 2, p. 5 en 9). In totaal hebben zich met betrekking tot uw problemen met uw autoriteiten in Ingoesjetïë slechts 3 incidenten voorgedaan, meer bepaald uw aanhouding, vasthouding en mishandeling in 2006, de beschieting van uw wagen op 27 april 2008 en de slagen aan het adres van uw broer in 2009 (CGVS 2, p. 3). Sindsdien is er niets meer gebeurd met betrekking tot uw problemen, noch voor uw vertrek uit de Russische Federatie, noch erna (CGVS 2, p. 6-8), behalve de algemene antiterroristische operatie in Nazran in november 2016 (CGVS 2 p.3, 9). Alle andere gebeurtenissen waarover u tijdens uw opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming heeft verteld (o.a. de dood van uw moeder na huiszoeking in 2012 - meenamen en mishandeling van uw broer tijdens diezelfde huiszoeking – de bedreigingen aan het adres van uw broer in 2013 – de ontvoering van uw broer in 2016) zijn dan ook verzonnen (CGVS 2, p. 3-4). Ter verschoning van uw leugenachtige verklaringen ten aanzien van de Belgische instanties verwees u naar het feit dat u bij aankomst in België niet wist wat u moest doen en u toen verkeerd advies van landgenoten die al langer in België waren, hebt opgevolgd (CGVS 2, p. 4). In het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming legde u nog meer leugenachtige verklaringen af omdat u bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk gedwongen was geweest te liegen. U wist dat u naar België teruggestuurd zou worden indien u aan de Franse autoriteiten toegegeven zou hebben dat u uit België kwam. Daarom verklaarde u bij uw verzoek om internationale bescherming in Frankrijk dat u rechtstreeks uit Ingoesjetïë kwam en vertelde over de problemen die u er voor uw vertrek had gekend. Nadat u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming in België bij de Dienst Vreemdelingenzaken het toestemmingsformulier om informatie op te vragen bij andere EU-lidstaten had ondertekend, raakte u in paniek en zag u geen andere uitweg dan een bijkomend incident te verzinnen met betrekking tot uw broer zodat uw verklaringen in België en Frankrijk overeen zouden stemmen (CGVS 2, p. 3, 5). Het feit dat u na aankomst in België foute adviezen zou hebben gekregen en u omwille daarvan valse verklaringen hebt afgelegd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, neemt echter niet weg dat u de daaropvolgende jaren nooit enige poging hebt ondernomen om deze fout van uwentwege, zoals u zelf aangeeft (CGVS 2, p. 4), recht te zetten en de volledige waarheid aan het licht te brengen. Sterker nog, indien het CGVS u niet had uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud in het kader van het onderzoek ten gronde van uw huidig verzoek om internationale bescherming, had u zelf vermoedelijk geen pogingen ondernomen om uw pogingen tot misleiding toe te geven, naar eigen zeggen omdat u niet wist hoe. Reeds na uw persoonlijk onderhoud in de ontvankelijkheidsfase van uw huidige verzoek had u spijt van uw verklaringen en wilde u terugkeren naar het CGVS om toe te geven dat u gelogen had, maar u wist niet hoe u dat kon doen (CGVS 2, p. 5). Uw advocaat heeft u nooit op de hoogte gebracht van de ware toedracht van uw situatie omdat u hiervoor geen tijd had aangezien u ondertussen officieel werkt en andere opdrachten hebt (CGVS 2, p. 6). Deze verklaringen overtuigen niet. Vooreerst stelde u dat u in al die jaren nooit eerder toegegeven heeft dat u gelogen had omdat u bang was en u niet wist of u begrepen zou worden (CGVS 2, p. 4). Gevraagd waarom u niet eerder de waarheid had verteld, gelet op het feit dat u al die jaren geen verblijfsdocumenten had en u zodoende riskeerde teruggestuurd te worden, argumenteerde u dat men u had verteld dat u niet teruggestuurd kon worden zonder internationaal paspoort en u om die reden ook uw internationaal had achtergehouden (CGVS 2, p. 5). Op de vraag waarom u na al die jaren dan plots toch besloten had om de waarheid te vertellen, antwoordde u dat u beseftte dat u, als u uw leugens blijft volhouden, de kans loopt om teruggestuurd te worden (CGVS 2, p. 4-5). Wanneer u er vervolgens attent op gemaakt werd dat u al die tijd al het risico liep om teruggestuurd te worden en u gevraagd werd waarom u dan pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS beslist had de waarheid te vertellen en zelfs tijdens uw vorige persoonlijke onderhoud bij het CGVS volhardde in uw leugens, kwam u niet verder dan dat uw geweten u parten speelde (CGVS 2, p. 5). Wat er ook van zij, het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd belet op zich niet dat uw verzoek verder wordt onderzocht. Wel dient een dergelijke poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Op basis van de feiten en gebeurtenissen waarvan u verklaarde dat ze daadwerkelijk echt gebeurd zijn, kan in uw hoofde actueel echter geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

De door u ingeroepen - naar eigen zeggen - waarheidsgetrouwe gebeurtenissen speelden zich allemaal af in de periode 2006-2009. Sindsdien hebben er zich geen feiten of incidenten meer voorgedaan die verband houden met uw persoonlijke problemen met uw autoriteiten in Ingoesjetië (CGVS 2, p. 6-9). In november 2016 vond er in verschillende straten in Nazran wel een antiterroristische operatie plaats. Deze gebeurtenis linkt u eveneens aan uw persoonlijke problemen: tijdens deze operatie controleerden de speciale diensten ook uw voormalige huis, waarbij uw broer ondervraagd werd over u en uw verblijfplaats. U ziet dit als een bewijs van het feit dat uw vrees nog steeds actueel is en u bij terugkeer naar Ingoesjetië vermoedelijk opnieuw problemen zal kennen (CGVS 2, p. 3, 6, 11).

U haalde aan dat u in 2006 valselijk beschuldigd werd van betrokkenheid bij een terreuraanslag omdat een wagen die u verkocht had, waarvan de verzekeringspapieren nog steeds officieel op uw naam geregistreerd waren, teruggevonden werd in de buurt van de plaats van de aanslag. U was echter onschuldig en weigerde dan ook valse bekentenissen af te leggen of te ondertekenen. U kwam vrij na tussenkoms van uw tante, die onder-kolonel was bij de politie, en betaling van een geldsom omdat uw schuld niet bewezen kon worden (Vragenlijst CGVS 1e verzoek om internationale bescherming, nr. 3 - CGVS 1e VIB, p. 2-4). Uit de door u neergelegde documenten aangaande dit incident (zie documenten 1e VIB) blijkt echter dat u uiteindelijk op basis van getuigenverklaringen werd vrijgelaten en afgezien werd van verdere strafrechtelijke vervolging. Zij er ook op gewezen dat de destijds geuite verdenkingen gebaseerd waren op feitelijke vaststellingen, meer bepaald het feit dat de wagen die u verkocht had op de plaats-delict aangetroffen werd en de verzekering van deze wagen, waarvan de documenten zich in de wagen bevonden, officieel nog steeds op uw naam stond. Hoewel er geen enkele verschoningsgrond bestaat voor de fysieke en/of mentale mishandelingen waarvan u tijdens uw detentie het slachtoffer werd, waren de beschuldigingen aan uw adres niet uit de lucht gegrepen, maar gebaseerd op feitelijke vaststellingen uit het onderzoek waaraan aanvankelijk verkeerde conclusies verbonden werden. Nadat getuigen uw verklaringen bevestigden, er een officieel bericht ontvangen werd dat er geen informatie voorhanden was dat u betrokken was bij terroristische organisaties en omdat er tijdens het onderzoek geen aanwijzingen gevonden werden die wezen op enige betrokkenheid van uwentwege bij de organisatie van de betreffende terroristische aanslag, werden de rechtsvervolging en de beveiligingsmaatregel onder de vorm van vrijheidsberoving in uw hoofde stopgezet. De door u neergelegde beschikking vermeldt eveneens dat u recht heeft op rehabilitatie. Op basis hiervan kan geconcludeerd worden dat u als gevolg van ongelukkig toeval het slachtoffer werd van verdenking, vasthouding en mishandeling. U gaf zelf ook aan dat u onschuldig was en u zich ook onschuldig voelde (CGVS 1, p. 20 – CGVS 2, p. 6, 7), getuige ook het feit dat u zich vrijwillig ging aanbieden bij uw ordediensten (zie 1e VIB).

Op 27 april 2008 werd u beschoten toen u zich voor een hindernis aan de kant zette om een tegenligger te laten passeren. In plaats van te passeren, stopte de tegenligger, blokkeerde hierdoor de weg en begonnen de inzittenden van de wagen, gemaskerde mannen in camouflage-uniform, op u te schieten. U vluchtte de straat uit en kon ontkomen. Uw belagers stapten daarna terug in en reden weg. U bent ervan overtuigd dat de FSB hierachter zat, aangezien men u bij uw vrijlating gezegd had dat men u niet met rust zou laten (CGVS 1, p. 13). Omwille van deze beschieting diende u daarom klacht in bij de OVD, die een strafzaak opstartte (CGVS 1, p. 12 -13 – zie attest 1e VIB). In mei 2009 werd uw broer op straat tegengehouden door vermoedelijke medewerkers van de FSB die naar u en uw verblijfplaats informeerden. Uw broer antwoordde dat u de republiek verlaten had, maar zijn belagers geloofden hem niet en sloegen hem. Uw moeder wendde zich omwille van dit incident tot de mensenrechtenorganisatie Memorial, die de zaak onderzocht (CGVS 1, p. 17). Sindsdien hebben er zich met betrekking tot uw persoonlijke problemen echter geen gebeurtenissen meer voorgedaan, behalve de algemene antiterroristische operatie in Nazran in november 2016.

Aangaande de contraterroristische operatie in Nazran verklaarde u dat men tijdens deze operatie ook uw voormalige huis gecontroleerd had en de speciale diensten bij uw broer ook naar u geïnformeerd hebben, meer concreet hebben ze gevraagd of u nog niet terug was (CGVS 2, p. 3,9). Zij echter opgemerkt dat u dit incident noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken noch tijdens uw gehoor bij het CGVS in het kader van het voorafgaand onderzoek van uw huidige verzoek om internationale bescherming inriep, wat reeds ernstige twijfels doet rijzen over de mate waarin deze gebeurtenis verband houdt met uw persoonlijke problemen en persoonlijke vrees. Toen u bij aanvang van uw gehoor bij het CGVS in het kader van het voorafgaand onderzoek van uw huidige verzoek gevraagd werd of u bij de DVZ alle redenen had kunnen vertellen aangaande uw nieuwe verzoek om internationale bescherming merkte u op dat u door tijdsgebrek niet de kans had gehad 1 ding te vertellen, namelijk dat u had deelgenomen aan een protestactie voor het Europees parlement (CGVS 1, p. 2). U repte echter met geen woord over de antiterroristische operatie van november 2016 in onder andere uw vroegere straat in Nazran. Ook toen u na afloop van datzelfde gehoor gevraagd werd of u nog iets wilde zeggen, vragen of toevoegen, haalde u dit incident niet aan ter staving van uw vrees. Het feit dat u dit incident pas inriep nadat u had toegegeven dat alle door u ingeroepen gebeurtenissen die

zich na 2009 zouden hebben afgespeeld, verzonnen waren (CGVS 2, p. 3), roept ernstige twijfels op over de link tussen deze antiterroristische operatie en uw persoonlijke problemen. Het houdt bovendien ook geen steek dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van uw huidige verzoek een verzonnen incident aanhaalde dat zich afgespeeld zou hebben in januari 2016 waarbij de speciale diensten bij uw broer, die in uw voormalige huis woont, kwamen vragen of u deelneemt aan gevechten in Syrië (Verklaring MVA, nr. 15), als de speciale diensten tijdens de contraterroristische operatie in november 2016 daadwerkelijk ook een controle zouden hebben uitgevoerd in uw voormalige huis en hierbij naar u zouden hebben geïnformeerd en ook geïnsinueerd zouden hebben dat u misschien naar Syrië vertrokken was (CGVS 2, p. 3). Er kan niet worden ingezien waarom u een incident zou verzinnen dat volledig in de lijn ligt van een ander incident, dat wel degelijk heeft plaatsgevonden en waarvan redelijkerwijze aangenomen kan worden dat u er reeds op de hoogte van was aangezien u in mei 2017, voor u uw huidige verzoek om internationale bescherming aanhangig maakte, nog contact had opgenomen met uw zus om te informeren of er nog nieuws was met betrekking tot uw problemen en zij u op de hoogte hield van het lot van uw broer (Verklaring MVA, nr. 15). Zelfs indien u bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van deze gebeurtenis omdat ze op dat moment chronologisch gezien niet paste in de door u verzonnen verklaringen aangaande de ontvoering van uw broer, had u hiervan tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS wel melding van kunnen maken, aangezien u tijdens dit onderhoud verklaarde dat uw broer na zijn verdwijning slechts 3 dagen vastgehouden werd en hij daarna vrijkwam (CGVS 1, p. 6). Aangezien u de ontvoering van uw broer situeerde op 28 juli 2016, paste de contraterroristische operatie in november 2016 zodoende wel chronologisch in het door u opgehangen verhaal. Desalniettemin maakte u geen melding van deze operatie en stelde daarentegen dat er zich na de vrijlating van uw broer geen incidenten of problemen meer hadden voorgedaan (CGVS 1, p. 8-9). De geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake komt hierdoor reeds ernstig in het gedrang.

Gezien uw jarenlange bewuste pogingen om de Belgische autoriteiten te misleiden, kunnen uw verklaringen over dit incident bovendien niet zonder meer voor waar worden aangenomen. Uw verklaringen waren op dit punt trouwens ook niet consistent. Zo verklaarde u enerzijds dat de ordediensten op het moment van de contraterroristische operatie ook naar uw huis geweest zijn en naar u geïnformeerd hebben. Ze hebben gevraagd waar u was en of u al terug was. Ze wisten namelijk dat u in Europa was en hebben gezegd dat sommigen uit Europa naar Syrië gaan om er deel te nemen aan het conflict (CGVS 2, p. 3). Toen u even later gevraagd werd wat er concreet gebeurd was bij de speciale operatie in 2016, zei u dan weer dat ze bij deze operatie in uw huis binnen geweest waren, ze in alle kamers gekeken hebben en ze gevraagd hebben waar u was en of u nog niet terug was. U verduidelijkte dat ze wisten dat u niet thuis was en ze misschien wisten dat u niet in de republiek of in de Russische Federatie was (CGVS 2, p. 9), wat uw eerdere verklaringen als waren uw autoriteiten op de hoogte dat u in Europa was, ondermijnt. Indien uw autoriteiten op de hoogte waren dat u zich in Europa bevindt, wisten ze immers logischerwijze ook dat u zich niet meer in de republiek én in de Russische Federatie bevond. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit incident wordt hierdoor verder ondermijnd. Het door u ter staving van dit incident neergelegde internetartikel verandert niets aan deze vaststellingen. In dit artikel staat slechts te lezen dat in een deel van de stad Nazran, dat afgesloten werd door de speciale troepen, een contraterroristische operatie werd uitgevoerd. De rebellen tegen wie de operatie gericht was, konden zich verstoppen in een gebied dat begrensd was door verschillende straten, waaronder Gudantova (uw voormalige straat (CGVS 1, p. 11) en Tolstova. Uit dit artikel kan geenszins worden afgeleid dat elk huis in de vermelde straten tijdens de voormelde operatie gecontroleerd werd, laat staan dat uw huis gecontroleerd werd en er naar u geïnformeerd werd. Zodoende kan dit artikel uw verklaringen niet onderbouwen.

Voor zover de speciale diensten in november 2016 ook uw voormalige huis, waar uw broer op dat moment nog steeds woonde, al daadwerkelijk binnengevallen zouden zijn, kan op basis van de door u aangereikte elementen geenszins besloten worden dat dit een doelgerichte actie was van uw autoriteiten om u te viseren. Zodoende moet geconcludeerd worden dat er zich met betrekking tot uw persoonlijke problemen met uw autoriteiten sinds 2009 geen incidenten meer hebben afgespeeld. U stelde wel dat uw broer na 2009 met rust gelaten werd omdat uw belagers sindsdien overtuigd waren dat u niet langer in de republiek was en ze u wilden, niet uw broer (CGVS 2, p. 18). Zij er echter op gewezen dat uw vrouw jullie kinderen officieel in haar binnenlands Russisch paspoort liet registreren in de Russische Federatie. Hiertoe stuurde ze haar paspoort per post naar haar moeder, die de registratie ter plekke in orde bracht. Uw vrouw herinnert zich niet meer wanneer precies dat gebeurde, maar kon wel stellen dat ze haar paspoort hiertoe opstuurde na de geboorte van jullie laatste kind, dit is na 18 augustus 2012 (CGVS vrouw 1, p. 7-8). Het feit dat uw schoonmoeder dit probleemloos kon doen (CGVS vrouw 1, p. 8) en er zich daarna ook geen andere problemen of incidenten hebben voorgedaan, is een duidelijke tegenindicatie voor de door u ingeroepen vrees bij terugkeer omwille van uw eerdere problemen. U en uw vrouw zijn immers officieel gehuwd in de Russische Federatie, getuige de

huwelijksakte die u ter staving van uw huidige verzoek om internationale bescherming neerlegde en de stempel in uw binnenlands Russisch paspoort en dat van uw vrouw. Jullie kinderen dragen bovendien uw familienaam en werden als dusdanig ingeschreven in het paspoort van uw vrouw. Indien uw voormalige problemen nog steeds actueel zouden zijn en uw autoriteiten er nog steeds op uit zouden zijn u te vervolgen, kan er dan ook redelijkerwijze vanuit gegaan worden dat uw autoriteiten omwille van deze registratie op zijn minst naar u geïnformeerd zouden hebben of op een andere manier interesse in u getoond zouden hebben, zelfs indien zij er eerder van overtuigd waren dat u zich in het buitenland bevond en ze uw broer omwille daarvan met rust lieten. Het feit dat er sinds 2009 geen incidenten meer zijn geweest die verband houden met uw persoon en/of uw problemen - zoals hierboven uitgebreid gemotiveerd, maakte u immers niet aannemelijk dat er een link bestaat tussen de contraterroristische operatie in november 2016 en uw persoonlijke problemen -, wijst erop dat de door u ingeroepen vrees ten aanzien van uw autoriteiten niet langer actueel is.

Hoewel het CGVS begrip heeft voor de fysieke, psychische en/of emotionele leed dat uw arrestatie en mishandeling in 2006, de beschieting in 2008 en het incident met uw broer in 2009 met zich hebben meegebracht, zijn er evenwel geen aanwijzingen dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie actueel nog iets te vrezen heeft omwille van uw vasthouding in 2006, de beschieting in 2008 en het incident met uw broer in 2009.

U wierp wel op dat u omwille van uw profiel kans loopt om opnieuw problemen te krijgen met uw autoriteiten. U maakte echter niet aannemelijk waarom u omwille van uw persoonlijke profiel een verhoogd risico loopt om opnieuw problemen te krijgen bij terugkeer naar Ingoesjetie. Ter staving van uw profiel verwees u enerzijds naar het feit dat u destijds reeds problemen gekend hebt en u toen reeds in het vizier gekomen bent van de Russische geheime diensten en u reeds een verdachte was in een zaak omwille van uw auto (CGVS 2, p. 11-12). Anderzijds haalt u ook uw verblijf in Europa aan en het feit dat de Russische ordediensten zich sinds 2015 bezighouden met het opsporen van Syriëstrijders. Bij terugkeer naar de Russische Federatie vreest u dan ook dat u er valselijk van beschuldigd zal worden een Syriëstrijder te zijn. Uw eerdere problemen en uw verblijf in het buitenland maken u in de huidige omstandigheden een geschikt slachtoffer (CGVS 2, p. 11-12). Ter staving hiervan verwees u ook nogmaals naar de contraterroristische operatie in 2016 waarbij men ook naar u kwam informeren (CGVS 2, p. 11-12).

Zij andermaal benadrukt dat er, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet, geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat u omwille van uw eerdere problemen met uw autoriteiten actueel nog iets te vrezen heeft bij terugkeer naar uw herkomstland. Het feit dat u destijds verdacht werd van betrokkenheid bij een terroristische aanslag is op zich onvoldoende om te stellen dat u bij terugkeer opnieuw valselijk beschuldigd zou worden, te meer omdat de beschuldigingen destijds gebaseerd waren op feitelijke vaststellingen en dus niet volledig gefingeerd waren en na onderzoek gebleken is dat de conclusies die aanvankelijk uit deze vaststellingen getrokken werden incorrect waren. Op basis van de elementen die voorhanden zijn, kan geconcludeerd worden dat u destijds door ongelukkig toeval het slachtoffer werd van verdenking, vasthouding en mishandeling. Eenmaal duidelijk werd dat u niets met de terroristische aanslag te maken had, werd u vrijgesteld en werd elke strafrechtelijke vervolging in uw hoofdte opgeheven. Bovendien was u slechts een gewone autoverkoper en werkte u af en toe in de bouw, had u geen politieke sympathieën of activiteiten (CGVS 1e verzoek om internationale bescherming, p. 4) en werd u bij confrontatie met een zekere G. (...), die in het verleden van vele terroristen signalementen gaf, door hem niet herkend (zie beschikking 1e VIB). Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat u omwille van uw profiel actueel een bedreiging zou vormen voor uw autoriteiten en zij u omwille van uw persoonlijke profiel valselijk zouden beschuldigen en vervolgen omwille van deelname aan de gevechtshandelingen in Syrië. Te meer gelet op het feit dat er zich de laatste 9 jaar ook geen incidenten meer hebben voorgedaan met betrekking tot uw problemen, zelfs niet nadat uw vrouw jullie kinderen in haar binnenlands paspoort liet registreren. Zoals hierboven eveneens uitvoerig gemotiveerd, kan er immers geen geloof gehecht worden aan de door u verklaarde link tussen de contraterroristische operatie in Nazran in november 2016 en uw persoon of uw persoonlijke problemen.

Het loutere feit dat u langdurig in het buitenland hebt verbleven, volstaat op zich evenmin om in uw hoofdte een gegronde vrees of een reëel risico te concluderen bij terugkeer naar uw herkomstland. Zo kon u geen enkele objectieve informatie aanreiken waaruit blijkt dat een louter verblijf in het buitenland aanleiding zou geven tot valse beschuldigingen vanwege de Russische autoriteiten, zoals u verklaart te vrezen. Daarnaast dient in dit verband gewezen te worden op de houding van de Ingoesjetische en Russische autoriteiten ten aanzien van Syriëstrijders en terugkeerders. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de Russische en Ingoesjetische autoriteiten commissies hebben opgericht voor de re-integratie van teruggekeerde strijders. Ook teruggekeerde Syriëstrijders die opnieuw een normaal burgerleven willen opnemen, kunnen zich tot deze commissies richten. Zij krijgen ook de toestemming om hun

burgerleven opnieuw op te nemen indien blijkt dat zij geen misdaden hebben gepleegd. De FSB en het Ministerie van Binnenlandse Zaken zijn belast met het onderzoek naar eventuele misdaden gepleegd door terugkeerders. Indien er tijdens dit onderzoek bewijzen gevonden worden dat de betrokkene zich schuldig gemaakt heeft aan criminele feiten, zal hij hiervoor strafrechtelijk vervolgd worden. Indien er geen bewijzen zijn van betrokkenheid bij criminele activiteiten, kan de terugkeerder deelnemen aan de re-integratie- en readaptatieprogramma's en heeft hij het recht om zijn normaal burgerlijk leven opnieuw op te nemen. In het licht van deze informatie en de houding van de Russische federale en lokale autoriteiten is het niet aannemelijk dat u louter en alleen omwille van uw verblijf in Europa beschuldigd zou worden van actieve deelname aan het conflict in Syrië. Uit de door u aangebrachte verklaringen en documenten blijken verder geen andere elementen die in uw hoofde wijzen op een verhoogd risico om valselyk beschuldigd te worden van deelname aan de strijd in Syrië in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

Uw advocaat verwees in dit verband tot slot nog naar het feit dat de Russische federale en lokale autoriteiten actueel in een verhoogde staat van paraatheid verkeren omwille van het nakende WK Voetbal (CGVS 2, p. 14). Ongeacht het feit dat uw advocaat geen objectieve informatie neerlegde om deze verhoogde staat van paraat te staven, maakte hij niet aannemelijk hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Hij stelde slechts dat u gezien uw jarenlange verblijf in Europa bij een terugkeer naar de Russische Federatie zal opvallen bij de autoriteiten aldaar, die actueel in een verhoogde staat van paraatheid zijn omwille van het nakende WK Voetbal (CGVS 2, p. 14). Zoals hierboven reeds geargumenteed volstaat uw loutere verblijf in het buitenland op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken. Het feit dat de Russische autoriteiten zich actueel in verhoogde staat van paraatheid zouden bevinden, verandert hier niets aan, gelet op uw persoonlijke profiel.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat u ook verwees naar het feit dat de mensenrechtenorganisaties die omwille van uw problemen werden geraadpleegd net als u van oordeel zijn dat u bij terugkeer een risico loopt en zij de situatie in Rusland beter kennen dan u, die zich hier bevindt (CGVS 2, p. 5, 12). Ter staving hiervan legde u een brief van Civic Assistance neer. Deze brief wordt, na een opsomming van uw persoonlijke problemen en een verwijzing naar de algemene situatie in Ingoesjetië en de Russische Federatie, afgesloten met de mededeling dat men van oordeel is dat u als vluchteling kan worden gekwalificeerd overeenkomstig de Conventie van Genève en u bij terugkeer naar Rusland een zeer groot risico loopt op vervolging. Echter, daarboven wordt het door Civic Assistance ingeschatte risico in veel genuanceerdere bewoordingen geformuleerd. Daar wordt gesteld dat Civic Assistance niet kan garanderen dat u niet bent inschreven op de lijst van personen die verdacht worden van terrorisme en Civic Assistance niet zeker is dat bij terugkeer naar uw herkomstland niet door de ordediensten zal tegengehouden worden. Er wordt besloten met de stelling dat Civic Assistance kan veronderstellen dat u voorwerp kan uitmaken van illegale methodes die een gevaar vormen voor uw leven en gezondheid, wat een veel genuanceerder beeld is, dan de stelling dat u een zeer groot risico loopt op vervolging bij terugkeer. Het CGVS erkent het belang en de status van Civic Assistance, Svetlana Ganushkina en Memorial, maar is niet gebonden door de vaststellingen die Memorial doet in individuele dossiers. Om de hierboven reeds uiteengezette redenen is het CGVS van oordeel dat er in uw hoofde actueel geen aanwijzingen zijn dat u bij terugkeer naar de Russische Federatie iets te vrezen heeft. De vaststellingen van Civic Assistance veranderen hier niets aan omdat Civic Assistance zich voor de gedane risicobeoordeling baseert op dezelfde persoonlijke feiten als diegene die door het CGVS in rekening werden gebracht en Civic Assistance voor het overige louter verwijst naar de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië en de Russische Federatie. De brief van Civic Assistance dateert bovendien van 22 april 2016 en het CGVS is ertoe gehouden de actuele vrees te beoordelen ingeval van terugkeer.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende

wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorgelegde documenten, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Uw binnenlands Russisch paspoort en dat van uw vrouw, jullie huwelijksakte alsook de geboorteakte van uw oudste zoon bevatten louter identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden, doch geen informatie aangaande de door u ten aanzien van Ingoesjetië ingeroepen vrees. Uw internationaal paspoort en dat van uw vrouw en zoon bevatten daarnaast enkel reisinformatie, ter ondersteuning van uw nieuwe verklaringen hieromtrent, die niet betwist worden. U gaf in het kader van onderhavig verzoek tot internationale bescherming immers toe bij jullie eerste verzoek bedrieglijke verklaringen te hebben afgelegd aangaande jullie reisroute, nieuwe verklaringen af omtrent jullie reisweg, door u neergelegde foto's van uw deelname aan een betoging voor het Europees Parlement in België, het internetartikel aangaande deze betoging en de getuigenissen van E. (...) en Ga. (...), bevestigen slechts dat u deelgenomen heeft aan deze betoging, wat door het CGVS niet betwist wordt. Niettemin u aanvankelijk verklaarde dat uw broer omwille van uw deelname aan deze betoging later problemen kreeg (CGVS 1, p. 2-3), gaf u uiteindelijk toe dat ook dit verzonnen was en uw broer omwille daarvan geen problemen kende (CGVS 2, p. 10). U reikte verder geen elementen aan die erop wijzen dat u omwille van uw deelname aan deze betoging iets te vrezen zou hebben bij terugkeer naar uw herkomstland. U stelde slechts dat indien u omwille van uw deelname aan deze betoging problemen zou krijgen, u Memorial hiervan op de hoogte zou brengen, maar gaf op geen enkel moment aan dat u omwille van uw deelname aan deze betoging ook daadwerkelijk een vrees zou koesteren. U reikte ook geen elementen aan die een dergelijke vrees aannemelijk maken. Het CGVS beschikt evenmin over zulke elementen. In uw brief gericht aan de Hoog-Commissaris voor de Mensenrechten d.d. 23 februari 2017 uit u uw ongenoegen over het feit dat u noch in België noch in Frankrijk internationale bescherming hebt gekregen en zet u de redenen voor uw vlucht uit uw herkomstland uiteen, meer bepaald uw vasthouding en mishandeling in 2006 en de beschieting van uw auto op 27 april 2008. Daarnaast stelt u in deze brief nog dat er na uw vrijlating in 2006 door de politie nog verschillende ongesanctioneerde huiszoeking werden uitgevoerd, waarna er op 27 april 2008 een aanslag op uw leven gepleegd werd. In het verleden heeft u echter nooit over dergelijke huiszoekingen gesproken. Toen u hierop gewezen werd, verklaarde u zich niet meer te herinneren wat u in uw brief geschreven had en u ook niets meer te herinneren over eventuele huiszoekingen. U bevestigde vervolgens dat er geen andere huiszoekingen waren geweest dan die tijdens de speciale operatie in november 2016 (CGVS 2, p. 10-11). Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat de meerdere niet-gesanctioneerde huiszoekingen waarover sprake in uw brief niet hebben plaatsgevonden. Te meer omdat u eerder ook al had aangegeven dat er zich slechts 3 incidenten hadden voorgedaan, namelijk uw arrestatie, vasthouding en mishandeling in 2006, de beschieting van uw wagen in 2008 en de ondervraging en mishandeling van uw broer in 2009 (CGVS 2, p. 3). Voorts legde u nog een internetartikel voor d.d. 12 mei 2018 over de mishandeling van een zekere A. (...) tijdens het vooronderzoek naar zijn betrokkenheid bij de Syrische rebellen. De familieleden van de betrokkene hebben een zaak aangespannen tegen het Centrum E, dat zij verantwoordelijke achten voor deze mishandeling. Verwijzend naar dit internetartikel gaf u zelf aan dat deze zaak op zich niets met u te maken heeft, maar u wil met dit artikel aantonen dat mensen in uw republiek gefolterd worden en er zaken gefabriceerd worden (CGVS 2, p. 4). Dit artikel kan bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Zoals u zelf aanhaalt, houdt dit artikel geen rechtstreeks verband met uw persoon of uw problemen. Aangezien u er als verzoeker toe gehouden bent een persoonlijke vrees in concreto aannemelijk te maken, volstaat een verwijzing naar de algemene situatie in Ingoesjetië en de problemen van derden niet. In tegenstelling tot wat u beweerde, blijkt uit dit artikel daarenboven niet dat deze A. (...) valselijk beschuldigd werd van betrokkenheid bij de rebellen in Syrië, noch dat er strafzaken worden gefabriceerd tegen mensen die gewoon thuis zitten (CGVS 2, p. 4). De getuigenissen uit de Russische Federatie kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling evenmin wijzigen. Vooreerst zij erop

gewezen dat deze getuigenissen afkomstig zijn van respectievelijk (verre) familieleden of buren en zij zodoende weinig objectieve bewijswaarde hebben. Daarenboven maakt elk van deze getuigenissen melding van feiten waarvan u verklaarde dat ze verzonnen waren. Het overgrote deel van deze getuigenissen handelt over de vermeende ontvoering van uw broer in juli 2016, die zoals u zelf aangaf nooit heeft plaatsgevonden (CGVS 2, p. 3). In enkele van deze getuigenissen wordt ook melding gemaakt van het feit dat uw broer beschuldigd wordt van banden met rebellen en daarom voor zijn vermeende ontvoering onder huisarrest werd geplaatst, wat eveneens verzonnen is, aangezien u vertelde dat uw broer na 2009 geen problemen meer heeft gekend tot en met de reeds aangehaalde contraterroristische operatie in november 2016 (CGVS 2, p. 9). In zijn getuigenis vermeldt uw voormalige buurman U. M. (...) tot slot eveneens dat hij, net als uw broer, zelf ook door gemaskerde militairen lastiggevalen en ondervraagd zou zijn omwille van u in januari 2016. Gelet op het subjectieve karakter van deze getuigenis en het bedrieglijke karakter van de problemen van uw broer in diezelfde periode, is het weinig aannemelijk dat uw buur omwille van u wel bedreigd en ondervraagd zou zijn geweest, terwijl uw broer, die nog steeds op uw voormalige verblijfsadres woont, met rust gelaten werd. U maakte zelf trouwens geen melding van dergelijke problemen. Het feit dat deze getuigenis de gefingeerde problemen van uw broer attesteert, ondermijnt bovendien de algemene geloofwaardigheid van deze getuigenis. Het bewijs van aangetekende zending toont ten slotte slechts aan dat u post heeft verzonden naar de VN Hoog- Commissaris voor de Vluchtelingen, wat hier niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel". Zij menen tevens dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 15 februari 2007, nr. X). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een

voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. X) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. X). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partijen onderstrepen in hun verzoekschrift dat zij wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging hebben. Sinds eerste verzoekende partij in 2006 valselijk beschuldigd werd van betrokkenheid bij een terreuraanslag is zij steeds blijven vrezen voor de autoriteiten doordat de geheime diensten haar na haar vrijlating verzekerd hadden dat zij nooit meer rust zou kennen. Dat zij nog steeds geïsoleerd werd, blijkt uit de beschieting van haar wagen in 2008 en het feit dat haar broer in 2009 door de ordediensten geslagen werd. Verzoekende partijen menen dat indien zij *“na een dermate lange afwezigheid uit hun land sinds 2008, thans zouden moeten terugkeren naar de Russische Federatie, (...) het (dan) voor hen vast(staat) dat hun autoriteiten hen opnieuw valse beschuldigingen in de schoenen zullen proberen te schuiven”*. In het bijzonder vreest eerste verzoekende partij dat zij vanwege haar langdurig verblijf in het buitenland er valselijk van beschuldigd zal worden een Syriëstrijder te zijn. Het gegeven dat er zich de laatste 9 jaar geen andere incidenten meer hebben voorgedaan, neemt niet weg dat hun oude problemen onmiddellijk zullen herleven wanneer zij plots terugkeren naar hun land van herkomst en dat men eerste verzoekende partij valselijk van diverse strafbare feiten zal trachten te beschuldigen.

2.2.3.2. De Raad benadrukt evenwel dat in de bestreden beslissing uitgebreid vastgesteld wordt dat er geen elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat eerste verzoekende partij omwille van haar eerdere problemen met haar autoriteiten actueel nog iets te vrezen heeft bij terugkeer naar haar herkomstland en dat verder het loutere feit dat verzoekende partijen langdurig in het buitenland hebben verbleven evenmin volstaat om in hun hoofde tot een gegronde vrees of een reëel risico te concluderen bij terugkeer naar hun herkomstland. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen zich in bovenstaand betoog beperken tot het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen zonder evenwel de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. De Raad wijst erop dat het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen – waarmee in de bestreden beslissingen reeds rekening werd gehouden – niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijven. De hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, blijven dan ook onverminderd overeind.

2.2.4. Daar waar verzoekende partijen als bijlage bij hun verzoekschrift nog een schrijven d.d. 08/07/2018 van Svetlana Ganoesjkina voegen (bijlagen 3 en 4), stellende dat hierin bevestigd wordt dat verzoekende partijen wel degelijk vervolgingen riskeren en dat hun leven wel degelijk in gevaar is bij een terugkeer naar de Russische Federatie, duidt de Raad er evenwel op niet gebonden te zijn door de vaststellingen die Svetlana Gannousjkina van *Civic Assistance* en *Memorial* doet in individuele dossiers. De Raad is van oordeel dat verwerende partij om de hierboven geciteerde redenen terecht besluit dat er in hoofde van verzoekende partijen actueel geen aanwijzingen zijn dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie iets te vrezen hebben. Waar in het schrijven d.d. 08/07/2018 opgemerkt wordt dat iedereen die ooit onder verdenking stond nooit echt alleen gelaten wordt en dat degenen die verdacht worden van terroristische of extremistische activiteiten in bijzonder gevaar verkeren, duidt de Raad op de pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat het feit dat eerste verzoekende partij destijds verdacht werd van betrokkenheid bij een terroristische aanslag op zich onvoldoende is om te stellen dat zij bij terugkeer opnieuw valselijk beschuldigd zou worden, aangezien zij destijds door ongelukkig toeval het slachtoffer werd van verdenking, vasthouding en mishandeling en zij, eenmaal duidelijk werd dat zij niets met de terroristische aanslag te maken had, vrijgesteld werd en elke strafrechtelijke vervolging in haar hoofde opgeheven werd. Tevens wordt in de bestreden beslissingen onderstreept dat er zich de laatste 9 jaar ook geen incidenten meer hebben voorgedaan met betrekking tot de problemen van eerste verzoekende partij, zelfs niet nadat haar vrouw hun kinderen in haar binnenlands paspoort liet registreren. Waar voorts in het schrijven d.d. 08/07/2018 gesteld wordt dat personen die na een lang

verblijf in het buitenland terugkeren naar de Russische Federatie het risico lopen om vervolgd te worden op grond van verdenking van deelname aan militaire acties in Syrië of van banden met ISIL, wijst de Raad op de pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat in het licht van objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (administratief dossier, stuk 19, map landeninformatie, deel 1) en de houding van de Russische federale en lokale autoriteiten ten aanzien van teruggekeerde strijders die hieruit blijkt het niet aannemelijk is dat eerste verzoekende partij louter en alleen omwille van haar verblijf in Europa beschuldigd zou worden van actieve deelname aan het conflict in Syrië en dat verder uit de door haar aangebrachte verklaringen en documenten geen andere elementen blijken die in haar hoofde wijzen op een verhoogd risico om valselijk beschuldigd te worden van deelname aan de strijd in Syrië in geval van terugkeer naar de Russische Federatie. In het schrijven d.d. 08/07/2018 worden evenmin concrete elementen aangebracht waaruit blijkt dat eerste verzoekende partij persoonlijk een verhoogd risico loopt om valselijk beschuldigd te worden van deelname aan de strijd in Syrië in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

2.2.5. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissingen motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen de Ingoesjetische autoriteiten en de rebellen, die zich verenigden binnen het Emiraat van de Kaukasus, actueel grotendeels is uitgedoofd. Het beperkt aantal overblijvende strijders lieerde zich aan IS, dat zich zo ter plaatse tracht te ontwikkelen. Slechts een zeer beperkt aantal gewelddadige incidenten zou sinds september 2015 eventueel aan gewapende groepen kunnen worden toegeschreven. De autoriteiten in Ingoesjetië trachten uitingen van gewapend verzet te voorkomen door middel van gerichte zoekacties en arrestaties, waarbij het soms tot een gewapend treffen komt met de verdachten. De meeste acties zijn gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, terwijl uit wat voorafgaat genoegzaam blijkt dat u géén concrete elementen hebt doen gelden die er op wijzen dat u in dit verband zou worden gevisieerd in Ingoesjetië. Op grond van wat voorafgaat, kan dan ook worden besloten dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal slachtoffers die als burgers zouden kunnen worden gekwalificeerd door willekeurig geweld, doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, duidelijk gelimiteerd is. De commissaris-generaal beschikt terzake over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er géén zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er in Ingoesjetië actueel sprake is van een uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat het leven of persoon van de daar aanwezige burgerbevolking ernstig worden bedreigd als gevolg van een gewapend conflict. Thans bestaat er voor burgers in Ingoesjetië bijgevolg géén reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, onder c) van de Vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die deze vaststelling weerleggen.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Per aangetekend schrijven d.d. 17 september 2018 brengt verzoekende partij nog een schrijven d.d. 16 juli 2018 van M. A. Moetsolgov van de Ingoesjetische mensenrechtenorganisatie *MASHR* met vertaling (bijlagen 1 en 2), een ongedateerd schrijven van Zourab Gairbecov van de organisatie *Human Rights Protection* (bijlage 3) en een schrijven d.d. 6 augustus 2018 van Annemarie Gielen van *Pax Christi Vlaanderen* vzw (bijlage 4) aan. De Raad is evenwel van oordeel dat deze stukken geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Wat betreft het schrijven d.d. 16 juli 2018 van M. A. Moetsolgov van de Ingoesjetische mensenrechtenorganisatie *MASHR*, merkt de Raad op dat dit document slechts een fotokopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door

knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. X; RvS 24 maart 2005, nr. X).

Ook inzake het schrijven van Zourab Gairbecov van de organisatie *Human Rights Protection*, dat bovendien ongedateerd is, stelt de Raad vast dat het slechts een kopie betreft waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht. Bovendien bevestigt de organisatie *Human Rights Protection* louter op zeer bondige wijze dat verzoekende partijen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst vrezen voor hun leven, zonder *in concreto* in te gaan op de persoonlijke problemen van verzoekende partijen.

Wat ten slotte nog het schrijven van Annemarie Gielen van *Pax Christi Vlaanderen* vzw betreft, stelt de Raad vast dat nergens in het schrijven concrete elementen bijgebracht worden die van aard zijn de hierboven geciteerde motieven van de bestreden beslissingen, op basis waarvan verwerende partij concludeert dat er in hoofde van verzoekende partijen actueel geen aanwijzingen zijn dat zij bij terugkeer naar de Russische Federatie iets te vrezen hebben, in een ander daglicht te stellen. In het schrijven worden immers louter de door verzoekende partijen aangehaalde problemen herhaald en daarnaast wordt nog verwezen naar de algemene mensenrechtensituatie in Ingoesjetië. Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in Ingoesjetië volstaat evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partijen er werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en uit wat voorafgaat is gebleken dat verzoekende partijen desbetreffend manifest in gebreke blijven. De Raad duidt er ook hier nog op niet gebonden te zijn door de vaststellingen die de organisatie *Pax Christi Vlaanderen* vzw doet in individuele dossiers.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 18 en 19), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 23 juni 2017 en 22 mei 2018 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen er niet in slaagden aannemelijk te maken dat hun vrees nog steeds actueel is en dat zij bij terugkeer naar Ingoesjetië opnieuw problemen zullen kennen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT